

## Tietoja esitetystä laulusta: Radioukkeli laulu.

Juuri esitetty ”Radioukkeli laulu” esitettiin ensimmäisen kerran Suomen Radioamatööriliiton kahdennessatoista vuosikokouksessa 18.02.1934. Eli 88 vuotta sitten.

Tämän laulu on Ilmari Jäämaan kirjoittama. Heikki Klemetti sävelsi erityisesti SRAL:lle tämän laulun. Sen esitti tilaisuudessa oopperalaulaja Heimo Heimola veljensä taiteilija N. Heimolan säestämänä käsikirjoituksesta. Esitys palkittiin kokouksessa valtavien suosiosoituksin.

Lähde: Helsingin Sanomien pikku-uutinen (19.02.1934 s. 8)

Laulun sanoittaja Maisteri Ilmari Jäämaa (1888-1934) teki Radioukkeli laulun 1932 silloin kymmenvuotiaalle SRAL:lle. Se ilmestyi 20.02.1932 *Nuoressa Voimassa* n:ro 2 sivu 48. Uudelleen julkaistu *Radioamatöörissä* n:ro 5, 1961, sivu 99. Jäämaa oli Nuori Voima-lehden päätoimittaja vuodesta 1914, Nuoren Voiman Liiton ylijohtaja, WSOY:n kirjallinen johtaja, Porvoon radiokerhon perustajia, harrastekirjailija, radioamatööri OH2NC. Kantava voima Suomen nuorisokulttuurin ja radioamatööritoiminnan käynnistyksessä.

Kirjoitti mm. Nuorten kokeilijain ja keksijän kirjan, joka lienee monelle tuttu.

Laulun säveltäjä, lukkarin poika Heikki Klemetti (synt.1876 Kuortaneella- kuollut 1953 Helsingissä).Hän oli suomalainen säveltäjä, sovittaja, musiikkikriitikko ja kuoronjohtaja, kuorolaulun uranuurtaja. Sävelsi Radioukkeli laulun 1934. Laulun nuotit ovat käsikirjoituksena olemassa ja ensi vuoden syyspäivillä voitaisiinkin laulaa alkuperäisillä nuoteilla.

Laulun laulaja oopperalaulaja Heimo Heimola toimi Viipurin musiikkiopiston opettajana 1930-luvun taitteessa. Toimi myös kansallisoopperassa ja baletissa. Samaisena vuonna 1934 hän oli Katulaulajana Giudittassa ja Kromowina Iloisissa leskissä.

Me oomme ukkeleja morsen, elektroonien, putkien. Mut sähkön hengeltä saimme me eetterin valtiuden. Yön hetkinä hiljaisina me tartuimme valtikkaan ja valtakunnaksemme me teemme taivahan, maan.	Ja ne laativat hetkessä sillan meren äärehen kaukaiseen tovereiksi liittäen kaikki pyhän sähkön veljeyteen. Kun antipodista saamme tai saarilta Zeelannin sanan, kaksi ja tervehdyksen, se on riemumme verrattomin.
Sen valtikan viittauksesta avaruudet aukeavat ja käskyä pienimpääkin sen vallat tottelevat. Yli valtamerten pauhun, yli vuorten ja aavikon, napaseudun jättien ja kauhun sana saatava määrähän on.	Ja me annamme heille OK :t ja R :t ja QSA :t, me mailien, wattien veikot, unelmoitsijat voitokkaat. Ja kun viimeinen GN – OM tuo kuoleman – tutkintaa joku jatkavi kumppani kelpo: Ham Spirit ei sammua saa.

